

Nr 129.

Av herr **Svensson** i Grönvik, om pension åt förre vägarbetaren
J. A. Lundkvist.

Enligt gällande bestämmelser angående pensionering av vissa f. d. arbetare (kung. den 22 juni 1944, nr 502) erfordras för pensions erhållande att vederbörande efter uppnådd ålder av 18 år under minst 15 år innehaft anställning i statens tjänst, hos väghållningsdistrikt eller vägdistrikt, som varit hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla. Även vissa andra arbetsanställningar o. s. v. må härvid inräknas, som emellertid icke synas vara av betydelse i fråga om det här nedan berörda fallet. Av anställningstiden skola minst 12 år belöpa sig på åren innan vederbörande fyllt 60 år.

F. vägarbetaren Johan Arvid Lundkvist, Fiskestad, Väckelsång, som är född den 31 aug. 1880, har under olika perioder sedan år 1932 varit anställd dels inom dåvarande Konga vägdistrikt, dels också vid vägförvaltningen i Kronobergs län. Anställningstiden uppgår sammanlagt till 12 år, 7 månader och 11 dagar och har per år varierat mellan 5 och 11 månader. Härvid är att märka att under åren 1932—40, d. v. s. under tiden före 60 år, anställningen har varit närmast konstant eller sammanlagt uppgått till 7 år, 4 månader och 5 dagar. Uppgifterna om anställningstiden har underställts vägförvaltningen i Kronobergs län och av denna granskats och legat till grund för dess bedömande av ärendet. Lundkvist har av arbetsledningen erhållit goda vitsord. Han är nu till åren kommen och lever med sin 64 år gamla hustru i små omständigheter. Intyg ägnade att bestyrka att han och hans hustru väl äro i behov av att erhålla pension jämte åldersbetyg och andra kompletterande handlingar komma att direkt överlämnas till vederbörande riksdagsutskott.

Det är visserligen uppenbart, att Lundkvist icke fyller de formella villkoren för att erhålla vägarbetarpension. Hans väl vitsordade arbete inom vägväsendet under så många år synes dock giva honom en viss rätt att härför komma i åtanke. Möjligen kunde härvid med hänsyn till anställningstiden någon reduktion av pensionen kunna ifrågasättas. Billighets-skäl synas emellertid tala för att pensionen skall utgå i möjligaste mån obeskuren.

Under åberopande av anförda skäl hemställles,

att riksdagen ville besluta att till ovan nämnde Johan Arvid Lundkvist vägarbetarpension måtte utgå med belopp, som utskottet efter prövning kan finna skäligt föreslå.

Stockholm den 21 januari 1949.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.
